

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 73, BR. 33.

BETL KRIK, MIČ., AVGUST 18, 1896.

CEO BR., 2181.

SILA GREHA II

ALONZO T. JONES

TAMO gde je greh obilovao, Rim. 5:21 kaže da je „greh vladao.“ A vladati znači „imati i izvršavati vrhovnu vlast;“ „sprovoditi zapovednički uticaj; dominirati; sprovođiti kontrolu nad nekim; kontrola pomoću prave ili superiorne sile;“ neodoljivo preovladavati; postojati rasprostranjeno ili isključivati nešto drugo.“ To je ono što Božja reč kaže da greh čini u ljudima i sa ljudima, dok se oslanjaju na sebe. I dok se ta činjenica ne prepozna, nijedan čovek ne može biti oslobođen od sile greha. Upotrebljena i prevedena reč „vladao,“ je reč koja označava i odnosi se na vlade i na vladavinu vladara. I kada Božja reč tako govori, ona želi da shvatimo da je čovek u grehu pod vladavinom i vrhovnom vlašću sile greha, kao što se ljudi u zemaljskom carstvu nalaze pod silom te vlade.

Nadalje: Pismo opisuje stanje grešnika na sledeći način: „A ja sam telesan, prodat u ropstvo grehu.“ U ovo vreme čovek koji bi bio prodat, bio je rob i u svemu je bio potčinjen svom gospodaru. Zašto je onda ova rečenica upotrebljena u pogledu stanja čoveka pod vlašću greha, osim ukoliko je to pravo stanje čoveka koji je pod vlašću greha? I više od toga: ova rečenica je izvorno bila napisana svetima koji su bili u Rimu. Opis je preuzet iz rimskog sistema robovlasništva. I kada su ga braća u Rimu čitali, ukazivalo im je na rimski sistem robovlasništva, a namera je bila da se to sugerise njihovim umovima kao ilustracija stanja grešnika koji se nalazi pod vlašću sile greha.

Rimska vlast je predstavljala čist despotizam najgore vrste. Odnos vlasti prema građaninu je bio takav kao da je on bio rob. Ko nije čitao ili čuo ove reči? „Rimsko carstvo je ispunilo svet i kada je to carstvo palo u ruke jedne osobe, svet je postao bezbedan i turoban zatvor za njegove neprijatelje: bilo je opasno po život opirati se i bilo je nemoguće pobeći.“ To je bilo stanje građanina pod rimskom vlašću; ali slika korišćena u ovom opisu ne oslikava rimsko građanstvo, već rimsko robovlasništvo. I kada je takvo bilo stanje rimskog građanina, kakvo je moralo biti stanje rimskog roba! Rimsko robovlasništvo je bilo sistem ropstva,

nametnut ljudima od strane vlasti, koja se ponašala prema svojim građanima baš onako kako je opisano u ovom citatu. Rob je bio ograničen u rukama svog vlasnika, od strane vlasti kao što je ova. Gospodar je imao apsolutnu moć u svim stvarima, čak i nad životom i smrću samog roba. Vlasnik je mogao da muči svog roba do smrti ili da ga odmah ubije i to niko ne bi ispitivao; jer je vlast, takva vlast, proglasila vlasnika apsolutnim gospodarom onoga koga je kupio svojim novcem.

I sliku predstavljenu tim sistemom vlasti i robovlasništva, Gospod je primenio da definiše odnos između grešnika i greha i stanje grešnika pod silom greha. A pouka koju učimo iz ovih reči Pisma i koju je za očekivati da naučimo iz ovih reči, nije jednostavno činjenica o grehu, već njegovoj sili. Kada bi ljudi ovo bolje videli i prepoznali, postojalo bi više spasenja od greha u svetu i među onima koji ispovedaju da su Hrišćani i stoga bi bilo i više Hrišćanstva u crkvi.

Ista misao izražena je na isti način od strane Isusa, sledećim rečima: „Zaista, zaista vam kažem, svako ko čini greh, sluga je greha.“ Ovako piše u KJV Bibliji i zato je njegova sila izgubljena; jer kada ljudi u današnje vreme čitaju, oni smatraju da je položaj sluge takav da može otići bilo kada i prestati da bude sluga. Posmatrajući na takav način oni zaključuju da mogu bilo kada da napuste službu grehu, svojom sopstvenom silom i svojom sopstvenom silom prestati da budu sluga greha.

Ali to nije ono što je Isus rekao. Ono što je on zaista rekao je sledeće: „Zaista, zaista vam kažem, svako ko čini greh, rob je grehu.“ Primitite, ne radi se o nekome ko je učinjen robom; već o nekome ko je rođen kao rob. To je ono što je Isus rekao; i to je ono što reč još uvek govori svakome ko je pod silom greha. Tako u Hristovim rečima ovde, kao i na drugim mestima, to je sila greha nad grešnikom, radije nego činjenica greha na njemu, ono što se uči; i to on želi da ljudi razumeju. I želeo je da shvatimo da se ovo može pravilno prikazati samo kroz sistem rimskog robovlasništva, koje je tada postojalo u svetu.

Ova sila se pokazala takvom, da u svojoj vladavini, u svojoj nadmoći nad čovekom koji zna samo za rođenje u ropstvo, prirodno rođenje, ga sprečava da čini dobro koje bi činio i koje voli, i primorava ga da čini zlo koje ne bi činio, i

koje mrzi. Jer je zapisano: „Ja sam telesan, prodat pod ropstvo greha;“ i „Ne činim ono što želim, nego ono što mrzim, to činim.“ „Jer dobro koje želim da činim, ne činim, nego zlo koje ne želim da činim, to činim.“ „Jer sam sposoban da želim dobro, ali ne i da činim dobro.“

Ali zašto je to tako? Zašto čovek čini zlo koje mrzi? Zašto ne čini ono dobro koje bi hteo? Zašto ne može da čini dobro koje želi? Oh! „Ali onda to ne činim više ja, nego greh koji prebiva u meni.“ Ja to ne bih uradio; ali greh koji prebiva u meni, čini da to uradim.“ Ja bih činio dobro, ali greh koji prebiva u meni me zadržava, i ne dopušta mi da to učinim. „Po svom unutrašnjem čoveku zaista uživam u Božjem zakonu, ali u svojim udovima vidim drugi zakon koji ratuje protiv zakona mog uma i zarobljava me zakonom greha koji je u mojim udovima. Jadan sam ti ja čovek! Ko će me izbaviti od tela smrti ove?“

Kako vrhovna, vladajuća i apsolutna sila greha može biti jasnije prikazana nego što je prikazana stihovima koji se citiraju u ovom članku? I kako potpuno, ponižavajuće i bespomoćno ropstvo čoveka koji poznaje prirodno rođenje, može biti potpunije opisano nego u istim ovim stihovima? O kada bi ljudi u to poverovali! O kada bi to prepoznali i priznali, uvek! Onda bi mogli da budu izbavljeni. Jer postoji izbavljenje. Postoji izbavljenje koje je tako potpuno kao i ropstvo. Postoji vladavina druge sile, isto tako sigurno superiorne i suverene kao što je uvek bila sila greha. Ali dok ne prepoznamo i ne priznamo silu greha kao što je Božja reč obznanjuje, ne možemo poznati silu Božju kako je Božja reč predstavlja. Dok ne priznamo potpunu superiornu vlast sile greha, mi ne možemo priznati ni potpunu superiornu vlast sile Božje.